மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் டாக்டர் க. கிருஷ்ணசாமி.

டாக்டர் க. கிருஷ்ணசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முன்னவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களே, இன்று நம்முடைய இந்தியக் குடியரசினுடைய முன்னாள் குடியரசுத் தலைவர் டாக்டர் நீலம் சஞ்சீவ ரெட்டி அவர்கள் மறைவு குறித்த இரங்கற் தீர்மானத்தினை அவை முன்னவர் அவர்கள் முன்மொழிந்து, பல்வேறு தலைவர்களும் மறைந்தவருக்கு புகழாரம் செய்திருக்கின்றார்கள். இந்த நாளில் என்னுடைய ஆழ்ந்த இரங்கலையும் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். பல்வேறு புகழுக்கு காரணமான இந்தத் தலைவரின் வாழ்க்கை நமக்கெல்லாம், இளைய தலைமுறைக்கெல்லாம் வழிகாட்டியாக அமைந்திருக்கின்றது. சாதாரணமாக இரங்கற் தீர்மானங்களில் குறைகளைச் சுட்டிக்காட்டுவது மரபு அல்ல. இருந்தாலும்கூட, 1979 ஆம் ஆண்டு ஜனதா தளம், ஜனதா அரசு மத்தியில் இருந்தபோது அங்கே பிளவு ஏற்பட்டது. இந்திய வரலாற்றில் தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தினைச் சேர்ந்த ஒருவர் பிரதமர் பதவி வகிப்பதற்கு, குறிப்பாக திரு. ஜெகஜீவன்ராம் அவர்கள் பிரதமராக வரும் வாய்ப்பு வந்தபோது, அந்த வாய்ப்பு இந்த முன்னாள் குடியரசுத் தலைவரால் பறிபோனது என்ற ஆதங்கம் இந்திய மக்கள், தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் மத்தியில் இருந்தது. எனினும் அவர் பண்பாடு மிக்கவர். நமக்கெல்லாம் வழிகாட்டியாக இருந்தவர். தேசப் பற்று மிக்கவர். அவருடைய மறைவால் வாடும் அவருடைய குடும்பத்தார்க்கு எனது ஆழ்ந்த வருத்தத்தினையும், இரங்கலையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு முதலமைச்சர்.

*மாண்புமிகு கலைஞர் மு. கருணாநிதி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அவை முன்னவர், கல்வி அமைச்சர், பேராசிரியர் அவர்களால் முன்மொழியப்பட்டுள்ள இரங்கல் தீர்மானத்தில் என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றையும் இணைத்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் மற்றும் பல்வேறு கட்சிகளின் தலைவர்களும் மறைந்த மாமனிதர், இந்தியாவின் 6-வது குடியரசுத் தலைவர், பெருமதிப்பிற்குரிய நீலம் சஞ்சீவ ரெட்டி அவர்களுடைய மாபுகழை இந்த மன்றத்தில் எடுத்துரைத்திருக்கின்றார்கள். இந்த மாநிலத்திலே அவர்கள் இதே தலைமைச் செயலகத்தில் அமைச்சராக வீற்றிருந்த காலம் ஒன்று இருந்தது என்பதையும் இரங்கல் தீர்மானத்தில் உரையாற்றியவர்கள் சுட்டிக்காட்டி இருக்கிறார்கள்.

1989 ஆம் ஆண்டு கழக ஆட்சி வந்தபோது நீலம் சஞ்சீவ ரெட்டி அவர்கள் சென்னைக்கு வந்து எங்களிடத்திலே அவர்கள் வெளியிட்ட ஒரே ஒரு விருப்பம், இந்தக் கோட்டையில் தான் அமர்ந்து அமைச்சராக பணியாற்றிய அந்த அறையைப் பார்க்க வேண்டும் என்பதாகும். நானும், பேராசிரியர் அவர்களும், மற்ற அமைச்சர் பெருமக்களும் அவர் தங்கியிருந்த இடம் சென்று, அவரை அழைத்து வந்து, கோட்டையிலே விருந்து அளித்து அவர் தங்கிப் பணியாற்றிய அமைச்சர் அறையைக் காட்டியபோது, நின்ற நிலையிலேயே நெகிழ்ந்து போனார். குழந்தைபோல ஒரு ஆசைகூட அவருக்கு ஏற்பட்டது. "அந்த நாற்காலியிலே சற்று நேரம் உட்கார்ந்துவிட்டு எழுந்திருக்கிறேனப்பா" என்று சொல்லிவிட்டு, அவ்வாறே செய்தார். அந்த அளவிற்கு தமிழகத்தில், அவர் ஆந்திர மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவராக இருந்தாலும்கூட, ஒரு பாச உணர்வை மனதிலே பதிய வைத்திருந்தார்.

முற்பகல் 10-10

அவர்கள் சுதந்திரப் போராட்டத்திலே ஈடுபட்டு எத்தனை முறை சிறை சென்றார் என்ற எண்ணிக்கைக் கணக்கு அவருக்கும் தெரியாது, நமக்கும் தெரியாது. அந்த அளவிற்கு சிறைப்பறவையாக, இந்த தேச விடுதலைக்காகத் தன்னை ஒப்படைத்துக் கொண்ட பெரியவர் மறைந்த சஞ்சீவரெட்டி அவர்கள். அவர்கள் இந்த மாமன்றத்தில் பெருந்தலைவர் காமராஜர் அவர்களுடைய திருவுருவப் படத்தை, அன்னாள் முதலமைச்சர், என்னுடைய அருமை நண்பர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்களால் அழைக்கப்பெற்று, திறந்து வைத்த நேரத்தில், நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டதைப் போல, எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அமர்ந்திருக்கின்ற இடத்தில் நானும், நான் அமர்ந்திருக்கின்ற இடத்தில் மாண்புமிகு அன்னாள் முதலமைச்சர் அருமை நண்பர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்களும் அமர்ந்திருந்த நிலை, அப்போது காமராஜர் அவர்களுடைய படத்தைத் திறந்து வைத்து உரையாற்றிய இந்தியாவின் குடியரசுத் தலைவராக விளங்கிய சஞ்சீவரெட்டி அவர்கள் ஆற்றிய உரை முழுவதும் தனக்குக் கிடைக்கவில்லை என்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். அது விழா நிகழ்ச்சி என்ற காரணத்தால் சட்டமன்ற நடவடிக்கை ஏட்டில் பதிந்திருக்கப்பெறாமல் இருந்திருக்கக்கூடும். ஆனால் அந்த உரையின் சில பகுதிகளை அவர் பேசிய பகுதிகளை நான் தேடி எடுத்து இந்த அவையினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவது நலன் என்றும் கருதுகின்றேன். பொருத்தம் என்றும் எண்ணுகின்றேன். பெரிய பிரச்சினைகளை மாநிலங்கள் எப்படித் தீர்த்துக் கொள்ளவேண்டும்

என்பதை அவர் இங்கே ஆற்றிய உரையில், நம்முடைய திருநாவுக்கரசு அவர்கள் இங்கே எடுத்துக் காட்டியதைப் போல, நாட்டிற்கு, சமுதாயத்திற்குத் தேவையான அந்த அறிவுரையை ஒரு நிகழ்ச்சியின் மூலமாக அவர் சுட்டிக்காட்டினார். ``.....Then there was a dispute about Tiruttani whether it should be in Andhra or in Tamil Nadu, as though it is going to Germany or America. Some such quarrel was there. Then Kamarajji one day told me – 'ஏதாவது பண்ணுவோம்ப்பா, இது என்ன ஒரு தாலுக்காவுக்காக சண்டையெல்லாம்' என்று பெருந்தலைவர் காமராஜர் அவர்கள் சொன்னதைக் குறிப்பிட்டுவிட்டு மேலும் சொல்கிறார். ".....and then, Panditji one day came. He was just leaving me near my car, caught hold of my hand and said – `What is this Sanjeevi? This is a small taluk. You are creating problems between Madras and Andhra'. I said – `Panditji, you leave it to me and Kamarajji. If you have trust in us, you leave it to both of us and we will solve it'. It took a few months for us to solve it because we had to carry other people with us. Kamarajji had to carry the people of Tamil Nadu and I had to carry the people of Andhra also. Ultimately, you would not believe me, it was settled and I would not go into the details of how the dispute was settled. In the Andhra Assembly including the Opposition Leader, everybody supported the decision we took and the same thing happened in the Madras Assembly also. It was a unanimous decision. After all, Tiruttani had to come to Madras and other areas near Gummidipoondi had to go to Andhra. There was nothing wrong in it. There was no going out of India``.

இதுதான் அவருடைய உரையில் மிக உன்னிப்பாக நாம் கவனித்து நெஞ்சில் பதிய வைத்துக் கொள்ளவேண்டிய சாராம்சமாகும். எதுவும் இந்தியாவை விட்டுப் போய்விடவில்லை; இங்கேயேதான் இருக்கிறது. இதற்கு நமக்குள் இவ்வளவு பெரிய போராட்டம் தேவையில்லை என்ற அந்தக் கருத்தை, எவ்வளவு அழகாக, நளினமாக இந்த அவையில், பெருந்தலைவர் காமராஜர் அவர்களுடைய திருவுருவப் படத்தைத் திறந்து வைத்தபோது அவர் எடுத்துக் கூறினார் என்பதற்காகத்தான் நான் இதைக் குறிப்பிடுகிறேன்.

முற்பகல் 10-15

அது மாத்திரமல்ல. 'எமர்ஜன்ஸி' - நெருக்கடிகாலப் பிரகடனம் செய்யப்பட்ட நேரத்தில், அவர் எதிர்முனையிலேதான் இருந்தார். பெருந்தலைவர் காமராஜரும் அவ்வாறேதான். அப்போது, பெருந்தலைவர்

காமராஜரிடத்திலும், என்னிடத்திலும் தொடர்புகொண்டு, அடிக்கடி என்னைச் சந்திப்பது, திருமலைப் பிள்ளைத் தெருவிற்குச் சென்று பெருந்தலைவர் காமராஜரைச் சந்திப்பது, நெருக்கடி நிலையிலிருந்து இந்தியாவை மீட்க எப்படியெல்லாம் முடிவுகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று சிந்திப்பது, விவாதிப்பது, இவையெல்லாம் நிகழ்ந்த நேரம். நான் அப்போது அரசுப் பொறுப்பிலே இருந்த காரணத்தால், நெருக்கடி நிலையை எதிர்த்து, தமிழகத்திலேயுள்ள அமைச்சரவையே பதவி விலக வேண்டும் என்ற கருத்தை அவரிடத்திலே சொன்னபோது, “அவசரப்படாதே; பெருந்தலைவர் காமராஜரிடத்திலே கேட்டுவிட்டு நான் சொல்கிறேன்” என்று சொல்லி, பெருந்தலைவர் காமராஜரிடத்திலே கலந்து பேசிவிட்டு, நீலம் சஞ்சீவ ரெட்டி அவர்கள், மீண்டும் என்னை அழைத்து என்னிடத்திலே சொன்னது: “காமராஜர் சொல்கிறார், இப்போது இந்தியாவிலே, சுதந்திரக் காற்றைச் சுவாசிக்கக்கூடிய இடம் ஒன்றாக, தமிழகம்தான் இருக்கிறது; அதையும் கெடுத்துவிடக் கூடாது என்று கருணாநிதியிடம் சொல் என்று என்னிடத்திலே காமராஜர் சொன்னார்”. இவ்வாறு நீலம் சஞ்சீவ ரெட்டி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். பிறகு, நானும் மற்ற அமைச்சர்களும் கூடி, பெருந்தலைவர் காமராஜரைச் சந்தித்து அதைப்பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறோம்.

இங்கே, பெருந்தலைவருடைய படத்தைத் திறக்க வந்தபோது பேசிய இன்னொரு கருத்தையும், நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். நானே, இந்த இரங்கல் தீர்மானத்தில் கூற, அந்தக் கருத்தைத் திரட்டி வைத்திருந்தேன். அவர் முந்திக் கொண்டார் என்றாலும்கூட, அதையும் நான் சொல்வது, பதிய வைப்பது, சிறப்புடையது என்பதற்காக, இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன். அப்போது அவர் பேசினார். அவர் குறிப்பிட்டதைப்போல, தன்னை அழைத்து படத்தைத் திறக்கச் செய்த, என்னுடைய அருமை நண்பர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்களைப் பற்றிக்கூட அதிகம் பேசாமல், அன்றைக்கு அவர் என்னைப் பற்றிப் பேசியதற்குக் காரணம், நெருக்கடி நிலையை, அவரும், நானும், மற்றவர்களும் ஒரே அணியில் இருந்து எதிர்த்தவர்கள். அதற்காக எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் எந்த வருத்தமும் படவில்லை. அவருடைய முகத்தில் எந்த மாற்றமும் ஏற்படவில்லை. அதைத்தான் இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். அந்த அளவிற்கு ஒரு சிறப்புறு அவையாக, அன்றைக்கு இந்த அவை நடைபெற்றது என்பதற்கு அது ஓர் அடையாளம். அப்போது சஞ்சீவ ரெட்டி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள்; “காமராஜர் மிகவும் எளிய வாழ்க்கை வாழ்ந்தார். சாதாரண மனிதராக இருந்தார். அவர் இந்த நாட்டைப் பற்றி மிகவும் கவலை கொண்டிருந்தார். அப்போது நெருக்கடி நிலை இருந்ததால், அவர்

சிந்தனை அனைத்தும் நாட்டைப் பற்றியதாகவே இருந்தது. இப்போது யாரும், எதுவும் சொல்லலாம். ஏனென்றால், பதில் சொல்ல காமராஜர் இல்லை. அவர் தனது கடைசி காலத்தில், மகிழ்ச்சி இல்லாமலேயே இருந்து, இறந்தார். அவர் மறைந்தபோது, நெருக்கடி நிலை அமலில் இருந்ததால், அவர் மறைவுச் செய்தி கேட்டதும், உடனே என்னால் சென்னைக்கு வர முடியவில்லை. சாதாரண சஞ்சீவ ரெட்டிக்கு விமான டிக்கெட் எப்படிக் கிடைக்கும்? இருந்தாலும், கடைசி நேரத்தில் தாமதமாக சென்னைக்கு வந்து சேர்ந்தேன். கருணாநிதியும், அவருடைய அரசும் என்னை விமான நிலையத்திலிருந்து, காமராஜருடைய இறுதி யாத்திரை நடைபெற்ற இடத்திற்கு அழைத்துச் செல்ல உதவினார்கள். காமராஜர் இறந்தபிறகு, அனந்தப்பூரில் ஓர் இரங்கற் கூட்டத்திற்கு ஏற்பாடு செய்து, அதில் பேச முயன்றேன். கூட்டம் நடத்த அனுமதி தரப்படவில்லை. கைதானாலும் பரவாயில்லை என்று தடையைமீறி கூட்டத்தை நடத்தினேன். அந்த நிகழ்ச்சியும், பேச்சும் பத்திரிகையில் வெளிவரவேயில்லை. ஆனால், அதே கூட்டத்தைச் சென்னையில் நடத்தியிருந்தால், அப்போது முதல்வராக இருந்த கருணாநிதி அனுமதி வழங்கியிருப்பார்; அந்த நிகழ்ச்சியையும் பத்திரிகையில் இடம் பெறச் செய்திருப்பார்" என்று உள்ளமுருக அவர் குறிப்பிட்டது என்னைப் பாராட்டுவதற்காக இல்லை; நெருக்கடி நிலைமையினுடைய கொடுமையை எடுத்துக் கூறுவதற்காக.

எனவே, கடைசிவரையில், அவர் பதவியிலிருந்து ஓய்வு பெற்ற பிறகும்கூட, நாடு, சமுதாயம், மக்கள் என்கிற அந்த அளவிலேயே அவருடைய சிந்தனை ஓட்டம் இருந்தது. இன்றைக்கு அவருடைய உருவம் நம் முன்னால் இல்லாவிட்டாலும், அவர் உள்ளத்திலேயிருந்து, முகிழ்த்தெழுந்து கிளம்பிய அந்தக் கருத்துக்களெல்லாம் நம்மோடுதான் இருக்கின்றன. அத்தகைய பெரியவரை, மாமனிதரை, இந்தியாவினுடைய ஆறாவது குடியரசுத் தலைவர் என்பதற்காக மாத்திரமல்ல; அவர் தேசத் தியாகி, விடுதலைப் போராட்ட தளபதி என்ற அளவில் நாம் என்றைக்கும் மனதிலே வைத்துப் போற்றுவோம் என்ற உறுதியை இந்த இரங்கல் தீர்மானத்திலே உரையாற்றிய அத்தனை பேருடைய நெஞ்சார்ந்த நினைவோடும் இணைந்துக் கூறி, அவருடைய புகழ் என்றென்றும் நிலைத்து நிற்கும் என்ற உறுதியோடு என் உரையை முடித்து அமைகிறேன்.

முற்பகல் 10-20

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும், மாண்புமிகு கட்சித் தலைவர்களும் மறைந்த குடியரசுத்